

Canzon کانزون

فرم موسیقی شناخته شده

یکی از فورمهای جالب در موسیقی که کم و بیش در فورم سویت نیز جزو رقصها بکار برده شده است کانزون میباشد.

کانزون از فورمهای قدیمی ایتالیا است که در قرن ۱۳ میلادی معمول گردید. کانزون در اصل یک نوع شعر تغزلی بود که غیر از قسمت آخر آن تمام قسمتها با هم مساوی بودند و هر یک از قسمتها را که از چند مصرع تشکیل میشدند استانس (Stance) مینامیدند. که استانس آخری آن کوتاهتر از قسمتهای دیگر بود.

در قرن ۱۴ میلادی کانزون در ایتالیا بعنوان مادریگال (Madrigal) شناخته شد و در قرن ۱۶ میلادی مانند یک اثر پلی فونی (Polyphonie) که جنبه آوازی (Vocale) داشت معمول گردید.

در قرن ۱۷ میلادی دوره گردهای نوازنده (Troubadours) کانزون را اجراء میکردند و در قرن ۱۸ میلادی آهنگسازان قطعات زیادی بنام کانزون بعنوان موسیقی سازی (Instrumentale) برای ارگ (Orgue) ساختند که یکی از آنها ژان سپاستین باخ آلمانی بود.

تم (Teme) اصلی کانزون بوسیله یک داکتیل (Dactyle) آغاز میشود. (داکتیل شامل یک ضرب بلند و دو ضرب کوتاه میباشد).

در سال ۱۶۳۰ میلادی کانزون نام سنات (Sonate) را بخود گرفت و این کار توسط لویجی روسی (Luigi Rossi) آهنگساز ایتالیایی شروع شد. بعلاوه کانزون با رقصها آمیخته شد و ضمن رقصهایی مانند پاوان (Pavane) و گایارد (Gaillarde) در ردیف رقصهای سویت قرار گرفت.

و اینک در شکل پائین یک قطعه نت بفرم کانزون نوشته شده است که شامل سه قسمت بریتمهای (Des rythmes) چهار ضربی میباشد. این اثر زیبا را برناردو پاسکینی (Bernardo Pasquini) از اهالی رم در ایتالیا بسال ۱۶۹۷ میلادی ساخته است و در کتابی بنام توکاتا و کانزون (Tocata et Canzone) برای ساز کلایکورد (Clavicorde) درج نموده و آنرا کانزون فرانسه نامیده است.

Canzone francese

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The music is in common time (C) and features a melodic line in the treble with eighth and sixteenth notes, and a supporting bass line with quarter and eighth notes.

The second system continues the musical piece with two staves. It maintains the same rhythmic and melodic structure as the first system, with a treble staff and a bass staff.

The third system of musical notation consists of two staves. The melody in the treble staff becomes more intricate with some grace notes and slurs, while the bass line continues to provide a steady accompaniment.

Dans la deuxième
partie de la pièce,
le même thème se
présente, rythmé ainsi:

This system shows a variation of the theme. The treble staff has a more rhythmic, eighth-note pattern, and the bass staff has a similar rhythmic accompaniment. The key signature changes to one flat (B-flat).

Voici enfin la
terminaison de
cette *Canzone*:

The final system of the piece, consisting of two staves, shows the concluding music. It features a melodic line in the treble that ends with a final cadence, supported by the bass line.

The final system of musical notation consists of two staves. It concludes the piece with a final melodic flourish in the treble and a corresponding bass line.